

Het Sliedrechts Dialect (678)

Oud en Nieuw

”Aal wat wenselijk is, hee! Voor aalle mense die dut leze!” Zô, dà ’s gebeurd, beste lezers, dà kanne me nie meer vergete. Jongere zalle temét nie wete wà je bedoelt, as ze je dat hore zegge mè Nieuwejaer. Faailijk is ’t een prachtwens. Aal wat wenselijk is . . . Je wens dus iederêên datgene wat die man of vrouw voor z’n aage ’t liefste wenst, óf je wens ze aalles wà je zelluf mor aan goeds voor ze zou kenne bedenke. Aal wat wenselijk is . . . Dan kom ie aaltijd weer uit bij hêël fundamentele dinge: gezondhaaid, waainig zurrege en ’n bietjie gelukkig zijn. Onderlest was René over uit Nieuw Guinea. ‘k Was aarg blij om ‘m weer is te zien. Hij keek me indringend aan en vroeg: “Hoe is ‘t ‘r mee, Korsjonnao?” Naer waerhaaid kon ‘k ‘m toe diep uit m’n hart zegge: “Goed René, want ‘k ben ‘n aarg tevreeje mens!” Hij het ’t wel een paor keer herhaold. Gêên wonder, hij het zelluf, as taolweteschapper en bijbelvertaoler, mè z’n vrouw en twêê jonges de leste vijftien of twintig jaer overal heen gezete, mè waainig matterjeele zaoke genoeg genome en hêël ideaolistisch geleefd. Petjie af trouwes! “Tevreeje Korsjon? Wà fijn, ’t vaalt ons, nou me mè verlof zijn, zô hêël aarg op dat de Nederlanders ’t zô vrêselijk goed hebbe en toch zô veul lôôpe te moppere!” Nou lôôp ‘k daer al ’n paor weke aan te denke. Zijn we echt van die mopperkonte? Wat een misselijke aageschap! Daerom vul ‘k m’n wens nog eefies aan: “Aal wat wenselijk is en waainig te moppere!”

Povere

’t Ken u bekant nie ontgaon zijn, in aalle krante het ’t gestaon. ’t Is besproke op Merweraodio en ’t is op Merwe T.V. gewist. D’r wier poverles gegeve. ’n Paor entoezjaste loï van de Historische Verêêniging zouwe op d’n dag vóór Ouwejaer mè kaainder poverpote maoke en ’t poverversie lere. Fijn dat dat kon in ’t gebouw van de ijsclub! Nou beurt dat al jaere, mor ’t lekend wel of dat ‘r meer ruchbaorhaaid aan gegeve wier deuze keer. Besjaon d’r naer toe. Opgetoge kwam die trug. ’t Was zô leuk! En ’t was zô druk! Die vrijwillegers hadde d’r hande d’r vol aan. D’r wazze wel veertig of vijftig kaainder gewist! Gelijk gong die aan de slag om de gemaakte foto’s op de site van de Verêêniging te zette. Daer kan ‘k nog steeds nie over uit. Wà je ’n haalef uurtie geleeje meemaakte, dà ken iederêên op d’n hêële wereld, zô zien op ’t internet. Grôôt ontzag heb ‘k voor de huidige techniek, en dan zegge ze dà me nog mor aan ’t begin staon . . . Op ouwejaersdag gong al vroeg d’n bel. Wà denk ie? Twêê kaainder voor de deur, mét ’n poverpot. Ze begonne dapper te zinge. “ ‘k Hè zô lang met de poverpot gelôôpe” D’r kwam nog een maaisie aan met ’n poverpot én nog een jongchie. ‘k Het hêël gaauw Besjaone geroepe, kon die weer foto’s maoke, nou nie van ’n poverles, mor van ’t échte povere. Die vier kaainder hen me daer toch prachtig ’t poverversie staon zinge, schitterend! ’t Is mor goed dà ze nie wete dà ‘k t’r bekant ’n nostalgisch traentjie om mos laete. ’n Paor keer hè me ’t dien dag nog herhaold: “Dat was leuk!”

Mailtjie

Op ouwejaersaevend zatte me dut jaer gezellig saompies thuis. Ok wel is best, ’t hoeft nie aaltijd druk en vol te weze. Net as ieder jaer vertelde Besjaon dat ie nooit vergete zal, dat ie vroeger op ’n keer, naest de gebruikelijke oliebolle, zô mor ’n gehakballechie kreeg op ouwejaersaevend! Hij vingk ’t aailijk jammer dà me ’t zô goed hebbe tegewoordig, dà me host nie wete wà me nou is voor biezonders in huis kanne haole voor zô’n aevend. Volges hum kan d’r hêêmel niks op tege dat ballechie gehak van tóen. Afijn, hij had de foto’s van die

poverkaander ok op 't internet gezet en saome hadde we d'r nóg is van genote. De computer stao bij ons in 'n hoeksie van de kaomer en trewijl we naer de tilleviezie zatte te kijke, was de computer aan blijve staon. Inêêns, tege twaoleve, dat bekende pingeltjie van de computer. Dà ving 'k aaltijd al zô'n grôôt wonder. Krijg dat apperaot 'n berichie binne, geef tie dat ok nog netjies aan met 'n soort riedeltjie. Mor wie mailt 'r nou tege twaoleve? We vloge naer dat ding toe. Wà denke jullie? Nie te glôôve! 'n Mailtjie van mevrouw Warren-Schalk, hêêmel uit Cannedao! Onderlest hebbe trouwe lezers nog over heur kanne leze in deuze rubriek. Ze wou ons nou eve een gelukkig nieuwjjaer wense. Goh, we wazze d'r aallebaai confuus van. Zit daer iemand wijd weg, messchie was 't daer nog mor end van de middag of begin van d'n aevend, aa je te denke . . . Ze hê messchie wel mè binnepretjies aan Slierecht zitte denke en uitgerekend om hoe laet ze 'n berichie mos verzende, om 't hier nét voor twaoleve aan te laete komme. Wà leuk! Wat een verrassing!

Klaaine dinger

Sjongejonge, nou hê 'k ongemaarkt zôôvel zitte waauwele, dà 'k al weer mò gaon stoppe. Nou hê 'k 't nog gêên êêns gehad over 't prachtige vuurwaark van de buurjonges, over Dibbesies, onze poes, die zô bang was van de knalle, dà ze bove in 't uiterste hoeksie onderin de klerekast kroop, over de bushoksies die me d'n aanderen dag in gruzelemente zagge legge, over . . . , en over . . . Netuurlijk kenne me ok mense die aarg ziek zijn, mense die hêêl ongelukkig zijn, mense mè probleme, mense mè grôôt verdriet, mense die dierbaores motte misse . . . Toch wense me die ok graeg, juist die, 't aalderbeste! 't Zijn dikkels de klaaine dinger die 't doen . . . ! Daerom voor iederêên voor 't kommende jaer veul lichpuntjies, ok al zijn 't mor klaaintjies, en waainig gemopper! Voor iederêên, echt voor iederêên, mor ok voor Reneeje en voor mevrouw Warren, hêêl oprecht: "Aal wat wenselijk is, hoor!"

Korsjonno

Op onze website www.historie-sliedrecht.nl is ok aander verêênigingsnieuws te vinge, zôas deuze maond de nieuwe stambôem van de familie Van Eck. 't Verhaol van deuze week is zôwaer te beluistere. De CD van "De Kraaijen" is uit en te kôöp op woensdagmiddag in onze waarekruimte in "Het Onderhuys", Kaarkbuurt 243.